

1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 196 af 17. Juli 1915 om midlertidigt Tillæg til almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866.

2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 118 af 17. April 1916.

Mødet hævet Kl. 4¹⁵.

118. Møde.

Fredag den 21. Juli Kl. 4⁴⁵.

Formanden: Da Udvalget angaaende den først paa Dagsordenen opførte Sag endnu ikke har afgivet Betænkning, maa jeg udsætte Mødet til Kl. 5¹⁵.

Mødet udsat Kl. 4⁵⁰.

Mødet genoptoges Kl. 5¹⁵.

Formanden: Da Udvalget angaaende den paa Dagsordenen først opførte Sag endnu ikke har afgivet Betænkning, maa jeg atter udsætte Mødet. Jeg udsætter det til Kl. 5⁴⁵.

Mødet udsat Kl. 5¹⁶.

Mødet genoptoges Kl. 5⁴⁵.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 196 af 17. Juli 1915 om midlertidigt Tillæg til almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1797; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3101.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne og den følgende paa Dagsordenen opførte Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (J. Pedersen): De Oplysninger, der er blevet meddelt i Udvalget, har for Flertallets Vedkommende støttet den Opfattelse, at det ikke vilde være rigtigt under de nuværende Forhold at lade denne Lov bortfalde. Jeg skal derfor paa Flertallets Vegne anbefale, at Lovforslaget gennemføres i uforandret Skikkelse.

Poul Rasmusen: Fra or Side har vi bestræbt os for at faa denne Lovs Varighed begrænset, men da det ikke har kunnet lykkes i Udvalget, vil vi afholde os fra at stemme ved Sagens endelige Behandling.

Nordby: Den Tvivl, som jeg havde om, at jeg kunde blive overbevist i Udvalget, har vist sig berettiget. Jeg har ikke faaet Oplysninger, der kunde omstemme mig. Den Kendsgerning, som jeg omtalte, da jeg sidst havde Ordet, at i to af de tre Sager, der er blevet anlagt af den højtærede Minister, er de paagældende blevet frikendt, medens der kun i eet Tilfælde er blevet idømt Straf, er for mig et Bevis for, at Loven er unødvendig.